

(Framhald frá 2. síðu).

menningarskila meg, sum um eg vil egja Foroyingum til at ganga sambandsleiðina og lita á at fáa steiktur dágur frá tí donsku mammuni. Tessvegna skal eg royna at seta fram hugsan mína hesum máli viðvíkjandi. Framman fyri mær liggur tann »Dimmalættingin«, sum greiðir frá Islands peningaliga viðurskiftum. Í hesi frágreiðing leggi eg serliga til merkis tær inntøkur, ið tilandi hefur av lands-handli við tubakki og spiritus. Vinamonopolið gav í 1932 eina inntøku av 570 tús. krónum, og sama árið gav tubakshandil landsins 556 tús. krónum, tilsamans kr. 1126000 — eina millión eitt hundrad og seks og tjúgu túsín krónum — tá er tollurin ikki uppiroknaður. Tubakstollurin var hesa árið 1.222.000 kr. og spiritustollurin 588.000 kr. tilsamans verður hesa 2.936.000 — tveir milliónir nýggju hundrad og tríatíseks túsín krónum.

Latum okkum tó minnst, at spiritus og tubakk er væl so dyrt í Islandi og eisini keypa útlendingar nakað nógv av tubakki og víni í Islandi. Latum okkum t.d. siga, at hesar vorur eru 25 prosent ódyrðar, og at útlendingar keypa ein fjórðing av hesum vorum. Við øðrum orðum kunna vit so siga, at hesar báðar vorur seldar til rimiligar prísir og einans til íbúgvarar Islands vildu givið helvtina av tí núverandi yvirkoti ella 1.468.000 — ein millión fýra hundrad sekstíotta túsín krónum.

Í Islandi eru fýra ferðir so nógv fólk sum í Foroyum. Tað vil herav siggjast, at ein lands-handil í Foroyum við tubakki og víni vildi givið landinum eina inntøku av 367.000 kr. — trí hundrad sekstíseks túsín krónum — um árið. Her er einans talað um tveir vorur — men nógvur aðrar kundu komið inn undir landshandilin, tá hann fyrst var stovnaður. Hesi tolini tala sjálvi. Spurningurin er nú, hvussu mikið ið gjort kundi verið her í Foroyum fyri tann pening, ið vunnist kundi av landshandli. Meginpartin av einum mannsaldri hefur tann verið um havnir í nokrum smábygdum í Foroyum, t. d. í Hóví, á Sandi, í Haldorsvík og aðra-staðni, eisini vit her í Porkeri hava søkt um stundning til um-volan av okkara lendingaviðurskiftum. Hvussu ber tað til, at hesar bygdir ongan stundning fáa? Svarið er greitt: Orsøkin er tann, at Foroyingar sita og blinda og gæpa við vón um, at steiktur dágur frá Danmark skulu gera so væl at flúga inn í munnið á teimum. Av og á rumsast teir, og tá skelda teir Danir út fyri, at ongar dágur koma.

Fjöldin av Foroyingum er í dopurhuga. Latum okkum taka t. d. íbúgvararnar í eini bygd, sum torvast eina motorbátahavn. Hvønn politikk skulu hesir menn styðja? Nú tali eg ikki um javnaðarmenn. Sambandsmenn siga: tit skulu geva tol, havnina skulu tit fáa, staturin letur stundning. Sjálfstýrismenn

siga: vit mega tveita ta donsku rekkjuvándina oman av okkum, um vit so standa eftir í herari skjártu. Soleiðis liggur landið, og tí haldi eg meg skilja, hví fjöldin flykkist um sambands-politikkin. At standa í herari skjártu kann vera gott nokk, meðan sólin skínur; men í kava-roki og gellufrosti er tað ikki so lesplúgt. Slik orð kunna ljóða romantisk og floga kanska eitt ella tvey skold um hjørtuni; men nakað virkligt er ikki í slikum orðum. Lívið krevur annað. Fjöldin av Foroyingum hefur annað at hugsa um enn at standa ein fagra hásummar-

dag uppi í haganum undir einum flaggi — reytt og hvítt ella hvítt, blátt og reytt — og syngja fótlandsangir.

Aftaná tað fagra summarið kemur hin harði, kaldí veturin. »Várdagurin er bæði langur og svangur. Hetta koma vit ikki uttan um.

Sjálvbjargni er eitt vakurt orð. Tað gevi og sjálfstýris-monnum rætt í; men fyrst og fremst ræður tað um at gera hvønn einstakan mann í land-inum sjálvbjargnan, og tað gerst, ífall vit olli draga eina línu og hava sjálvbjargni landsins fyri eyga. J. H. Danbjørg.

Paa Togt til Island og Grønland.

Hvalrosodden.

Hvalen slæbes i Land.

(Sluttet).

Det glade Jacobshavn.

Den største Jubel vakte Inspek-tionskabet dog i Kolonien Jacobs-havn. Vi ankom dertil en af de blis-seligste Aftener, der viser Grønland i hele sin Skønhed, Ro og Skønhed. Et blaat Hav, anseende Isbjerge, og en rødgylde Sol i Horisonten. En Him-mel i saa rene og klare Farver som man kun ser den højt mod Nord eller langt mod Syd. Grønlanderne mod-to »Hvidbjørnen« med et Sangkor af lyse Pigestemmer, som klang mod os fra Klipperne ved Havnen.

Jacobshavn faar ikke saa ofte Be-søg af Skibe, da Skibsløben til Kolo-nien er særlig farlig paa Grund af den megen Is, der skydes ud fra den store Isbryder Syd for Kolonien. Det storsaaede Syn oplevede vi paa en Lørdag dertil en Eftermiddag. Måske pressedes mange Bøkke af Is fra Indlandet ud i Havet.

De prægtige Dage i Jacobshavn kulminerede i en Fest paa »Hvid-bjørnen« for hele Kolonien. Baad efter Baad bragte i Pørgesfart efter-haanden 6-700 Grønlandere i Fest-dragt om Bord. Paa Banterne fore-toes i tre Hold Cy og B. Films Fra Kaaheen udliveredes Kaffe og øst ved 1000 Sitr. Wienerbrød til Gæ-sterne. Bageren havde bagt hele Nat-ten forud for at blive færdig. Endelig dansedes der saa over hele Skibet. — Midt under Festligheden kom pluse-lig en Meddelelse om, at »Sonja«, et af Styrelsens Fange-skibe, havde harponeret en Hval. Ellevilde af Jubel myldrede Grønlanderne rundt paa Skibet og diskuterede Nyheden. Der var et Øjeblik fuldstændig Ekstase. Senere gik Dansen igen, og nogle Grønlandere viste forbløffente Kajak-kunster for begejstret applau-derende Tilskuere. De Jacobshavne Indbyggere var endelig humorslette som faa Syngere kunde de, og de glørd Havnen, og den sidste kunne Sang-besvarede ved at sidste runende Hurrarab fra »Hvidbjørnen«.

Det var Meningen, at vi skulde have været videre nordpaa til Umanak, men desværre lagde Taaen sig paany tænt over Vandet, og vi maatte vende om. I Stedet gik vi paany til Godthaab for at faa sær-kommen Post og Proviant med »Die-ko«, Omrent en Uge laa vi i Far-ningehavn og rensede Kedler og Iøb

saa til Sukkertoppen for at indtage Olie og antie Løden af Det var det

Et Fjordparti.

sidste, vi saa til det venlige Vest-grønland. Saa var det forbi med Grønlands-Eventyret for denne Gang. Den storiadne Natur udfoldede sig for sidste Gang for vore Øine, da vi for fuld Kraft gik langse Kysten mod Syd til Livtut og derfra til Rey-klavik.

Et Glimt af Østgrønland.

— Østgrønland skulde vi dog ikke undvære ikke mange Dage efter An-komsten til Ishavet satte vi over Danmarkstrædet for at hente Knud Rasmussens Ekspeditions Flyvemaski-ne, der ventede os ved Ekspeditions-skibet »Nordstjernen« og Sted mellem Scoresbysund og Angmagssalik.

Et hastigt, koldt Glimt fik vi af Østgrønland. Hvor forskelligt fra Vestlandet. Utillnærmelige, barske Fjelde rejste sig modkædet af Havet, medens talrige fjærrer skød ud imellem dem. Det er farligt for et Jernekib at gaa herover; kun et har været det for os, og vi gik da ogsaa vestover Isen, saasnart Flyvemaski-nen var sat om Bord. Vort Østgrøn-landebesøg varede kun et Døgn, men et smukt Døgn. Om Natten foz Sneen fra Bjærtoppene, og det rap-porteredes, at en heftig Storm rasede mod Nord fra Farvandet ved Kap Farvel. Dog var heldigvis omstødt

overstaet, da vi satte Kursen mod Reykjavik, hvorfra Flyvemaski-øen skulde sende hjem med os af Røf-e-baandene.

Nu fulgte et Par Maaneders Is-landsophold, og vi begyndte efter-haanden at ønske, at Turen snart var slut. Dageene til Hjemreisen blev taet mere end een Gang, men først den 20. November skulde vi være hjemme.

Island var ikke altd liget morsomt, trods sin store Skønhed. Slud og Regen var hyppig, og Vinteren be-gyndte saa smaat at sætte ind. Nogle smukke Dage havde vi rundt til Isal-fjord og Akureyri, hvor der fore-toes interessante Ture paa de smaa islandske Høie ind i Landet. Saa faldt den første Sne, og snart var alt hvidt.

Livet om Bord begyndte at virke lidt ensformigt, og glade var alle, da Kysten atter sattes med hjemlige Strande.

RITA SÆBESPAANER til al finere Vask.

Allir Føroyingar

eiga at ferðast

og taka góds við

„Tjaldrinum“

og

eykaskipinum

SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

SMØRPRISEN

er nedsat

med 17 Ore pr. Kg.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

Paa Opfordring

sender vi diskret Proveniensind byttejule-kort og Præstet portofrit med Indsendelse af 2 Kr. i Frimærker. Kun Kvalitetsvarer. Skriv straks til: Medicinal-Forlaget, København V.

Vor Krone Margarine overgaar al anden Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

Rita Stangsæbe kan bruges til alt — bør bruges af alle —.

66 Skridt fra Statsvejen nedad Bogota og De er ved ANDRÉ ANDRESENS Reparationsværksted, hvor De faar alt almindeligt Klejnsmedearbejde, Dreje- og Borearbejder, samt Autogensvejsning udført.

HURTIG LEVERING

MODERATE PRISER

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

COKES

BRÆNDE

TLF. 208.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag. Blaðstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen. Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

FRISK KÆRNEMÆLK

HVER DAG

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

Licitation.

Opførelsen af en Læserhold i Strander udbydes herved i Henhold til Tegning, Beskrivelse og Betingelser, som mod et Depositt af 5 Kr. udlånes hos H. C. W.-Tørgård, Tórshavn, eller undertegnede Forstanderskab.

Tilbud indgives til et af nævnte Steder inden Onsdag den 2. Maj d. A. Kl. 17, og der kan afgives Tilbud paa enten hele Arbejdet i samlet Entreprisen eller fagvis, som i Beskrivelsen opført.

Forstanderskabet for Sjøv Sogns Kommune.

Hvorfor gaa over Aaen efter Vand — hvorfor bruge udenlandske Sæber, naar De kan faa færøske, som er bedre og billigere, fra Fabriken „OKKARA“

Selv-stændigt Arbejde!

Ca. 8 Kr. daglig kan tjenes af Mand og Kvinder ved Salg af paategnede Broderier og Hjemmesyning. Proveniarbejde sendes overalt.

Haandgjerningshuset Aalborg, Danmark.

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

Lýsingar

mugu verða innsendar til okkara skrivstovu innan mánaðag fp. kl. 10.

Toiletsæben „Okkara“ er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe.